

ब्राह्मणेहि महद्भूतं क्षेत्रभूतं युधिष्ठिर ॥ उष्यते तत्र यद्दीप्तं तद्विषुण्य फलं महत् ॥ २८ ॥ प्रत्यक्षं श्रीतिजनं भोक्तुं दातुं भवत्युक्तं ॥ सर्वोपयन्त्यानिदानानि
 परोक्षफलं त्यक्तं ॥ २९ ॥ अन्ताद्विप्रसंयंतिरन्ताद्विभारत ॥ धर्मार्थो वन्नतो विद्विरो गनात्रां तथान्नतः ॥ ३० ॥ अन्नं ह्यमृतमित्याह पुरा कल्पे प्र
 जापतिः ॥ अन्नं भूवं दिवं रवं च सर्वमन्ने प्रतिष्ठितं ॥ ३१ ॥ अन्नप्रणादो भिद्यंते शरीरेपे च धातवः ॥ बलं बलवतो पीह प्रणयत्यन्नं हानितः ॥ आवाहाश्च
 विवाहाश्च यज्ञाश्चान्नमृते तथा ॥ निवर्तते न रश्नेषु द्रव्यैश्चान्नप्रलीयेते ॥ ३२ ॥ अन्नतः सर्वमेतद्विद्यं किंचिच्छाणु जंगमं ॥ त्रिषु लोकेषु धर्मार्थमन्नं देय
 मतो बुधैः ॥ अन्नदस्य मनुष्यस्य बलमोजो यज्ञां सिन्व ॥ कीर्तिश्च वर्धते तत्राश्च त्रिषु लोकेषु पार्थिव ॥ ३३ ॥ मेघेषु ध्वं सन्निधेते प्राणानां पवनः पतिः ॥
 तच्च मेघगतं वारि त्रिक्रोवर्षेति भारत ॥ आदत्ते च रसान् भौमानादित्यः स्वगभस्तिभिः ॥ वायुरादित्यतस्तोश्चरसान्देवः प्रवर्षेति ॥ ३४ ॥ तद्यदा मेघतो वारि
 पतितं भवति क्षितौ ॥ तदा वरुणसमी देवी स्निग्धा भवति भारत ॥ ततः सस्या निरोहं तिथे न वर्तयेते जगत् ॥ मांसमेतदोस्थिश्च क्राणां प्रादुर्भावस्ततः पुनः
 संभवति ततः शक्रक्रात्राणि नः पृथिवीपते ॥ अग्नीषोमो हितच्छुक्रं सृजतः पुष्यतश्च ह ॥ ४० ॥ एवमन्ताद्वि सूर्यश्च पवनः शक्रक्रमेव च ॥ एक एव स्मृतो रा
 त्रिस्ततो भूतानि जज्ञिरे ॥ ४१ ॥ प्राणान्ददाति भूतानां तेजश्च भरतर्षभ ॥ गृहमभ्यागता याथ यो दद्यादन्नमर्थिने ॥ ४२ ॥ भीष्म उवाच नारदं नैव सुक्तो
 ह मदाभनं सदानृप ॥ अनस्युस्त्वमप्यन्नतस्माद्देहि गतज्वरः ॥ ४३ ॥ दत्त्वा न विधिं वद्राज न्विप्रं भ्यस्त्वमिति प्रभो ॥ यथा वदन्तु रूपं भ्यस्ततः स्वर्गमवाप्स्य
 सि ॥ ४४ ॥ अन्नदानं हि ये लोकास्तांस्त्वं शृणु जनाधिप ॥ भवना निप्रकाशं ते दिवितेषां महात्मनां ॥ ४५ ॥ तारां सस्था निरूपाणि नाना रूपां चितानि च ॥
 चंद्रमंडलं शक्राणि किंकिणीजालं वंति च ॥ ४६ ॥ तरुणादित्यवर्णानि स्थावराणि चराणि च ॥ अनेकज्ञातभोमानि सां तर्जल चराणि च ॥ ४७ ॥ वेदूर्याकप्र
 कात्रा निरौप्यरुक्ममयानि च ॥ सर्वकामफलाश्चापि वृक्षा भवनं संस्थिताः ॥ ४८ ॥ वायो वीथ्यः सभाः कृपादोर्धिकाश्चैव सर्ववशाः ॥ घोषवति च यानानि
 युक्तान्यथ सहस्रवाः ॥ ४९ ॥ भक्ष्यभोज्यमयाः शैला वासां स्याभ्रगणानि च ॥ क्षीरं स्त्रवंति सरितस्तथा चैवान्नपर्वताः ॥ ५० ॥ प्रासादाः पांडुराभ्राभाः वा
 यश्च कोचनोज्जलाः ॥ तान्यन्नदाः प्रपद्यंते तस्मादन्नप्रदो भव ॥ ५१ ॥